

I henhold til § 37, stk. 1 i forretningsordenen for Inatsisartut har vi følgende spørgsmål:

Er de 9 døgninstitutioner for børn og unge drevet af de offentlige i hele landet nok?

Er der børn og unge, der venter på at blive anbragt på disse døgninstitutioner? Og hvis det er tilfældet, hvor mange er på venteliste?

Hvordan kan det være at fordelingen af de økonomiske midler er så ulige fordelt pr. barn?

Begrundelse:

Vi vil gerne vide, hvorvidt der er behov for flere døgninstitutioner end de 9, med plads til 166 børn og unge. I den forbindelse vil det være formålstjenligt, såfremt det kan oplyses hvor mange børn og unge, der er anbragt i private døgninstitutioner.

Hvad er grunden til at fordelingen af de økonomiske midler er så ulige fordelt pr. barn?

Vi er vidende om, at nogle døgninstitutioner har behov for flere medarbejdere. Men er udgifterne til medarbejderne den eneste grund til denne ulige fordeling af midlerne?

Vi kan bl.a. ud fra fordelingen af midlerne konstatere, at nogle døgninstitutioner har gennemsnitlige udgifter på kr. 600.000,- pr. barn mens andre døgninstitutioner har udgifter på kr. 1.1 mio.

Malik Berthelsen, Karl Lyberth, Siumut